

Publicerad 2013-06-12 22:40 av petter rost

En tredje inbjudan till en tredje resa

Till Jeanne D.

Ambra

den mörka doften

det är rökelse

det är parfym

det är du i

vinden

som

fyller dina bröst

till stinna segel

driver dig fram från

Karibiens salta tiljor

så vida långt

att till och med jag

fick syn på dig

här i utkanten av

allt det som måste ha varit

ditt brokiga liv

hörde din andning

såg din gestalt

anade ditt kött

drack din doft . . .

Jeanne, du kanske minns

hur jag nästan

redan då sjöng

inte till dig

för du var borta

död sen mer än

hundra år

med dina variga sår

drog du dej fram

på kryckor i kvarteren runt

Den Huvudlösa Kvinnans gata

där du hade bott på nr 6

förtärd urmagrad gråblek

men ännu dina ögon svarta

fastän nästan blinda

tiggande för en bit bröd

utan en centime

från Charles-Pierre som dog

fem år tidigare

i er dyrköpta syfilis

och nu

du

Men jag sjöng dig

som den döda fe du var

drömmen av åtrå

från en liten trouvère

bakom ditt vänstra öra

på samma sida kroppen

som ditt hjärta

seglande på din kropps

gungande skepp

på väg mot

landet Därborta

som liknade dig

där jag kunde älska

i frihetens tid

älska som jag drömde

ja jag vill!

och du

i bara tyll

med hud

som av

café crème

lysande igenom

ända bort till en

mer än hundra år senare

avlägsen kylslagen nord

Jeanne, glöm inte

det var med mig

du bedrog

den otvättade slusken

Charles-Pierre

min försångare mitt andeljus

min berusande bror

där jag satt i mörkret

på Sankt Julien

den Fattiges kyrkogård

ditt hår på ända

näsan i absintens

gröna dimmor

och klunkarna av

svartaste kaffe

sötat med

honungsrörd

haschish

svidande i

strupen

Absinten som finns

är inte den vi minns

dina fylliga läppar

läppjar inte mer

på glasen med

gäckande flytande

djup smaragd

mina har tappat liv

i saknad av din saliv

Jeanne, du aldrig

återfunna smycke

vi har ändå

kommit ända hit

utan hjälp av

vare sig djävlar

eller gud

genom allehanda förbud

har vi ändå

tagit oss ända hit

för att försöka leva här

i drömmar om en tid

där allt bara är

ro, vällust och begär

och du kan förbli

den smaragd du bar

runt din hals

av orient

ett land

vars skönhet

är dig lik

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren petter rost med Poeter.se id #44147 innehar upphovsrätten